

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **Mgr. S. F.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2019, č. j. 1 Ad 11/2019 - 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 7. 10. 2019 bylo Nejvyššímu správnímu soudu e-mailem bez elektronického podpisu doručeno podání žalobkyně (stěžovatelky) označené jako kasační stížnost a směřující proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2019, č. j. 1 Ad 11/2019 - 37. Uvedené elektronické podání bez elektronického podpisu nebylo v souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s. ve lhůtě tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu, ani nebyl doložen jeho originál. Nejvyšší správní soud k němu proto dle zmiňovaného ustanovení nemohl přihlížet, o čemž stěžovatelku informoval přípisem ze dne 15. 10. 2019, č. j. 5 As 352/2019 - 5.

[2] Dne 16. 10. 2019 bylo na podatelnu Nejvyššího správního soudu doručeno osobně podání stěžovatelky nadepsané jako „Kasační stížnost“, které mělo být patrně reakcí na přípis zdejšího soudu ze dne 15. 10. 2019, č. j. 5 As 352/2019 - 5. Ovšem vzhledem k tomu, že již byla uvedená věc, jak bylo popsáno, vyřízena jiným způsobem, bylo předmětné podání zapsáno jako nová kasační stížnost pod novou spisovou značkou 5 As 363/2019.

[3] Podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení výše označeného usnesení městského soudu, kterým byl zamítnut její návrh na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2019, č. j. MPSV-2019/64298-911, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 14. 2. 2019, č. j. 282357/19/AB, kterým stěžovatelce nebyl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku – Apple Watch S4 40.

[4] Ze spisu městského soudu vyplývá, že shora uvedené usnesení, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od jeho doručení kasační stížnost, bylo stěžovatelce doručováno do vlastních rukou na shora uvedenou adresu, kterou stěžovatelka uvedla v záhlaví žaloby i na veškerých dalších podáních městskému soudu. Protože stěžovatelka nebyla zastižena, byla jí zásilka doručena v souladu s § 50 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. vhozením do její poštovní schránky dne 10. 9. 2019. Vzhledem k tomu, že se v daném případě nejednalo o písemnost, kterou by bylo třeba dle zákona doručovat do vlastních rukou, je nutno za den doručení považovat den vhození zásilky do poštovní schránky stěžovatelky.

[5] Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[6] V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. bylo úterý, 10. 9. 2019, kdy bylo stěžovatelce doručeno písemné vyhotovení usnesení Městského soudu v Praze. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 40 odst. 2 s. ř. s. pak připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na úterý 24. 9. 2019. Podle § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. byl tento den posledním dnem pro podání kasační stížnosti.

[7] Vzhledem k tomu, že k elektronickému podání stěžovatelky ze dne 7. 10. 2019 nebylo z výše uvedených důvodů možné přihlížet, je třeba za den podání kasační stížnosti považovat až den osobního podání kasační stížnosti v písemné formě, tedy 16. 10. 2019.

[8] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost, předaná podatelně zdejšího soudu až dne 16. 10. 2019, byla podána opožděně, a tudíž mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout. Pro úplnost lze dodat, že i kdyby bylo původní podání stěžovatelky doručené Nejvyššímu správnímu soudu e-mailem bez elektronického podpisu dne 7. 10. 2019 ve lhůtě tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu, nebo by byl doložen v téže lhůtě jeho originál a toto podání by tak mohlo být považováno za řádně uplatněnou kasační stížnost, jednalo by se, jak již bylo vysvětleno, i tak o kasační stížnost opožděnou.

[9] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., z nichž vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 a § 120 s. ř. s.).

-!Syntax Error

V Brně dne 7. listopadu 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu